

טורי יעקובי משה

18594

בן אסתר וצמה

נולד ב- כ"ט כסלו תרע"ט 1918

שרת בגדרה "ברק" (12)

נפל ב- ה' תמוז תש"ח 11.7.1948

בתקפה על סגירה.

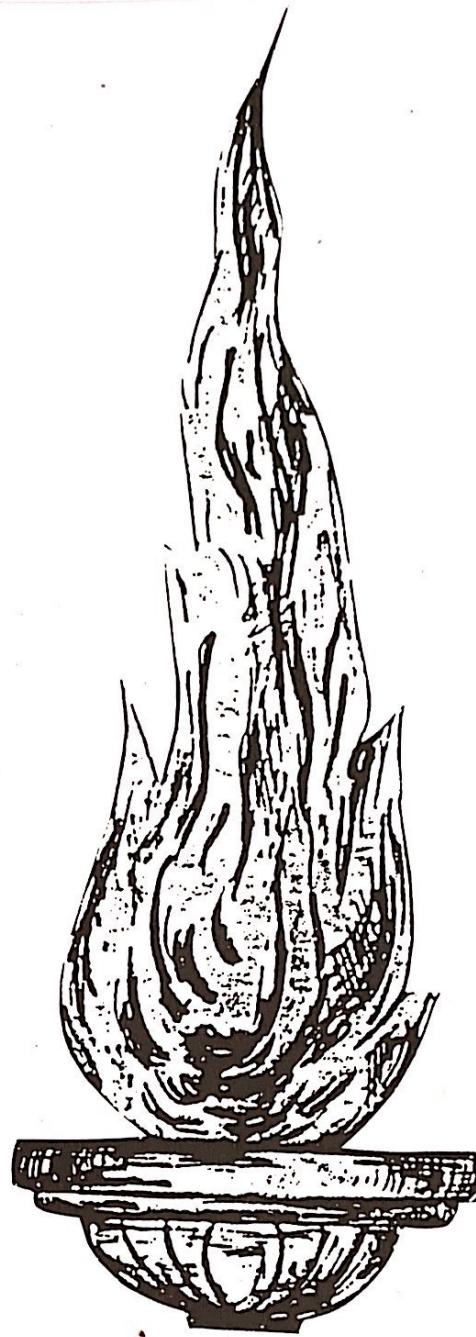

יעקב מושה

בן צמח ואסתר. נולד ברכיש בכפר ג'נין תרע"ב בעיר קונוטופ נפלך דרינגב שברוסיה אביו היה ציוני פעיל ותיק באגודה הדרוזית מסורתית. בן חמש היה בכפר ג'נין עם הילויים לאוצר בסביבה 1924, אז עברה עליהם שנים קשות בדואינה לנטינגטון בשנת 1925 החל למד בברית המועצות "חכמנוגי" בתל אביב ואחר 8 שנים נבסה לימנסקי נורדייה. בה עבר עד 1937 היה תלמיד טוב, חברם של תלמידים יהודים ספרדים שימושי ושחה. עוד בימי ביתו במחילה בברית המועצות לסתנה למפקדי קשר ואחריכן עסק בחדרה ובתקניות אחים אחרים. לאחר שסיים לימודיו בגימנסיה בחור בעבודת הבניה ובימי מלוחמת העצום השנייה עבר הקמת אוצר ומחזאה לה — בסוריה ולבנון; הציגן בעבודתו זו ועה לרובת מהלעבנה. לאחר שוחרר אל ביתו עבר אצל שלטונות המנדט בפקק, אך עבדה זו לא הייתה פרי רוחו. בו בונם השתלם בשיעורי עברית לבניה וגמד את הקורס בהצעינותו ובשנת 1946 קיבל מטעם עיריית תל אביב תעודה מהל מספק לבניה. פרש מהפקידות ועבד לבניין עד פורץ מלוחמת העצום. גנע, דואג ומסור מאד למשפחה, יודע לההקל עם בידאות, לבנות עירג ובקרות על צמח. חור לטבריה ויהוד עם גדרו הועבר בראשית 1948 התגייס למילואות ונשלח לפבריה ולעקבג. השתתף בהגנת עירג ובקרות על צמח. חור לטבריה ויהוד עם גדרו הועבר

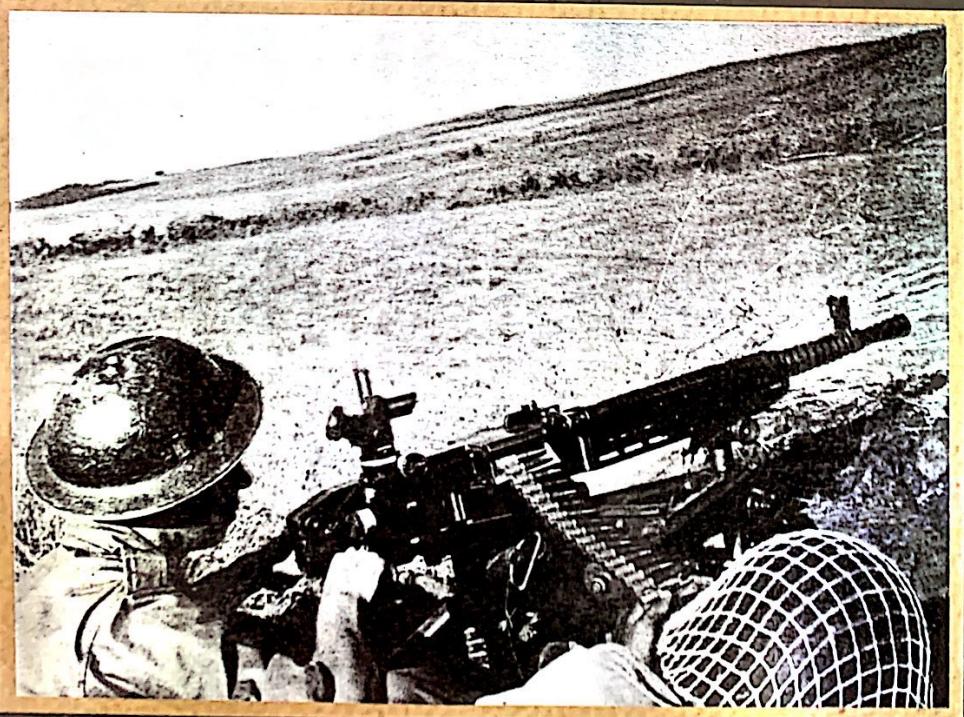
לכפרתבו, החנתינו האחרון — הקרבות עם חילו של אוקרי בטיבוב סירה באיש „הפלוגה המשיימת בגודן ברק“. בתפקיד קצין תגzieit נפל בה' בתמזה תש"ח ליד סג'רה, יחד עם מפקד המחלקה, משפטו האורב פגע באחת מעירותו ומותה. הובא לקבורה במלחת'ז'וק.

מסדרים בתש"ח

אימוניים בתש"ח

הקרבות בהם השתתף משה ז"ל

הקרב על טבריה

— כך נזכר הנבוד אל מבחן המבול הראשתן : סבריה.
עמך מישתב ג'ויסטרית פזירית כל עיר עתיקה זו, ובותבה יונדו קד' רוח
עוזם של תזרום כי בעיר תואם, ואלטר השערבים התפזרו ופעסן בעל האסכמה, כמ'

חובך על מודיעם ובריש אורה
וינו יודעים אחריו : או יודיעים את המומם, חום חסכת חותמת אבני עבד את
התהברות לבלילתלון, חומות העירחומיות, בלוקסברית, תלודין, בותחטביה אויאלקין,
בית שחדרטור, — כל אלה היו בבעיריה צל האום — מפלסים על מביס תגלילן
שנתה-הקדמת והיתה בוכמת ריבוני ערבון, בעיר העתיקה ישב מגוון וסבואר קומן פיניטם
כבריות ומבעל היה שמי בגדה-העוזן של האיסטרון, תפארת, זאיטם בתוחתו ; «עלם
לעוזם את העיר העירקה, אורה».

או נולדה הגבורה ואכתייה מקשר על פניו חעד העתקה הבוגרים קויים צי
צחין, ששהה מהעיר העתיקה ודרך אל לב המורת ויצא בחוף הים, בחורו היביא צע
שכמו סוללה לבכסר אל-חורה.

ידענו או את תאתה על טבריה. חרנו לזרלה, כי הוא אלת ים של «או חם
או אנחנו». את תבריה הכריעו הייל מוד, «בקין», — שחין ואקין, ואוינו מני
אנשים שהוויק ברכבת חיים בעיר העתיקה, שלם לא לחם ועם מלא החפה והול
ופידלן.

הנוד ובסקוינו עמדו שאורי הקומן שהוויק מעבד. פרצת הביתור בעיר
העתיקה בסביבה קשותה בסכו של סג'ר-פקנדגודה, שנמל אף הוא על מסטר עמה
בנסתה ללחזיק מעמד עד הסוף : צביקה גבקוב :
תונעתה פיבוש בהתונעתה בפס המודד את פשלטי היהת המולדים על סבריה :
אל-בננה, נס-א-דין, סיר-קומי. ערכבי כבירה נתקעו מפקודו עזם וחצצתם : מלוביד
באשו ומן נתה נסימת נסימת כת שני, בפקודו ואיש של גבריה, בובלעת
העיר העתיקה, כך תובאתה תגבורה, החפה-הוונן, ואורב נסברה, ואגנולין, שהיו ברוב
שםם מוכנים לטפל בהזאתה הרודיתם, — ואלו להעמד את מכוניותיהם לרשות
האכלוסייה העדכנית, סבריה כולה.

וזיא : בדבל אהרון וזה שלב הרכבת והגנת הרגל, לא היה גודלו בהדר בבערבות
סלביה מא לירודן אך כל המהפס את האמת — טי כבש את העיר סבריה, ימצא הסובה
אהת : אלה שהחזיקו מעמד בכוח קש, עד אשר ריכזו בו מספק כדי
לעבורי מונגה לתתקנה.

וְאֵם הַאֲגָנָה

— המערה בטבריה.

- 20.4.48 — עוביוקרייש, חסכווים בעריך 2 קימ על הררכ שטפנון למושבה כדרה,
פינו את פורות ועברו לאורה.
- 3 פונגויומשא ערויות טענות פערדים תחרמו על-זיהי אונשיין בקרבת
עפולאה.
- 21.4 — מוגז הערבית, על אביהו-ר' לגילוחלון, פונחת מתוחזקת הערבים ;
בכרס הוהלו גן ובסם פיזם היה פותח גן תג'ן פערלה. הסוכן
מערבייה לבייח'ירע, חושבי שמי הפלגים עבורי לעונר-הזרה.
- 22.4 — יהוזות ברק' תקפו בלילא את עמה פדר דרומ. חזאנטברדייה תחינה
במושטה החזוב בקרבי, ואונשיין נסונו מן הרכ' נאדיות, עם זאת —
הלה תועזה ברוחה רוחות, פיער של נשים וילדי, לעדר אל-חמה.

הקרב על צמחי

ב-0430 חתול תרעשת צמת, שעדר-הגולן ומסודה שגבורה והלהבה מרוגע לרוגע, בעת ההיא נפלטו כ-30 שרדיונים מטוגנים שונים (בינויים טקניים) בקצב ריחבה מסביבות המהנה עד לבפטין, והחלו להתקדם בפיור לעבר צמת, חול-תורגולים חסורי לא השתחף הפעט בחתפיה, אלא חנה ממרחך. ההרעה שדרעה את בתיה חתרה, שיטמשו מஸטור למגינים. החפירות לא היו עזקות במידה מספקת שוחות רוגאים בלבד, שהחרו כל כייסויידראט. אונשים רבים נפגעו ביןיהם טקדים. הרדיונים התקדמו תוך כדי הצלפת פניות לעבר העמדות אשר מתחמים האפ"ם. שחוובו כגדיל הרכבת, נפגע והוואן מן השימוש. הטנקים המתקרבים מזרום יייגבו את השכונה שמעבר להחנה הרכבת, באואה שלטה, שהטיהה את מאהד הבתים, נטלת את השקן של חיל-הרגלים חסורי לנע, בן חאייה מעט את קצב התקדמותו על המרליין אבל, לא לזמן רב. החרעתות שבאו בכיוון ישיר והאגירוף שמדרומים אילץו את המגנים לנמנש את עמדותיהם ולהתחל לצאת מתוך צמת, כאשר ניזנץ להוציאו מתחכה אה כל הפצועים. השדרינגים כיסו באשם את הרחבות והמלטשים שבין הבתים. בתוכה אש אן קשתת הנגינה, האנשים וחלו בין הבתים ובគיצים ומספר הנגנעים נהרבן. ג'אנט.

הקרב על עין גב

הקרב על עיר גב, אף נל פי שנתחולל שbowים לאחר
שנולדו הפליטות במלחמה ובגנאי, חיל, מכל מחות, חוליות וארגניז
במלונאותו של האטייבט על נמקה היידן. אף כי בקוב זה לאEkho
חץ וויזונתאזה האטרכיר (פרט לתקופות שהגיעה בשוב האחדון
אשר הקבב, וחמיון היו אנסניאת'המשה, – חימת'ה ומלהמתה של גאט'בהת
שאנשי עינאי, בטעותה היוזם פשך'ה'ז'ת במרוחק, חיו חילית.
נסוט טיטיגטו האופרטיבית של קרב זה נגבי חומרה כויה
באלה הלאוון שבין המלח לחתיבת ליידי ג'יזרי נאם בעזרה הנצאר'יז'ו'קהת
עטואו'ה השוויט. בקדמתו שנגע מהעלו'ה אש'יב'ו'ה של עז'ג'ב
ז'יוניות עםידתה במקום.

הקרב בו נפל משה

הקרב על סג'ירה

את תקופת ההפגזה ניצל האויב (קאוקג'ים ועיראקים). הנזורים במקומות להתחבשות במשלטיו. הובאו פטריות שעבדה כשטוח של משגיח דופק בהם. בהקמת חומות אבן, חפירת תעלות וכו'. קוי החגנה של האויב נבנו בתבונה צבאית רבה, תוך ניצול חנטונים חטבושים, בוצרות קו זיגוגי באורך של כטאה מטרים בכל משלט. ובמסגר שורות, זו אחר זו (כדי להבטיח את האפשרות של חיפוי קו חדש במקרה של נסיגה), נז

חובנו אקווטר-יריבון לתחומות ודרבי גישה אל חומות מכביש טבריה-טורען. הפטוניים אעו חחולו באיחור רב מאד. גדור-בתקון, שנודע לפועל בחווית-סיג'רה לא שיפל את הגזרה חזות אלא ימם מעטים לפני חטבושות ובעצת חמשלים במצב שמנע פגיעה כל פגיעה ממש, נשארו רק ארבעה וטום לוחבאותו. והוא נשבח — מפני העדר חיל-הנדסים בגזרה — ללא עורת אפונות, קטורות ומוקשים בלבד. למעשה, הוקמו לקרים כל חפקוצים, רק חומות אבן, אשר נסעה על מיעוט הגנתו מפני אש ארטילריה, לעקו פחדרון חמוץ, שבמעט ואיאפשר היה להפוך. (נו חפר בולדור תעלה אנטיטנקית מירוחה לפיפוי, ליד המושבה), עם זאת געשה נסיבות שוניות מצד הערבים — בייחוד עם התקיפות החפות לסייע — להסתנן לפוג'יה הערבית, או קרב את עמדותיהם למינדרונו. את פגיזות הלול סכלנו על ידי פינוי אש ברוגע הנגן, — וכן על ידי מיקוש השטחים, הביאו בחשכון לגסונות מעין אלה,

בוחותינו **ח'תפסו ב-3 משלטים:**

1. המשלט **חצ'פוני**, החולש על כביש נזרת-לויה ועל פרשת חdroביה נזרת-לויה וגראטה — עילובון. תפקידו היה: הטרדת חתבוריה בכביש זה (ומניית התקפה מכיוון צפוני זה — אמרכו העיקרי של האויב, ועורק-הנורו חראי שלו). במרחק 150 מטר מולו נמצא משלט ערבי המכונה **משלט-ח'ט רח'**.

2. המשלט **המערבי**, השולט על חכפר ערבי שג'רה ועל המושבה סג'ירה כאחד. תפקדיו היה שמריה על הנקיודה מצד מערב, ממולו היו, כאמור — במרחק 300 מטר, משלט ערבי המכונה **חלון בעבות'יטור ער'**: ממערב — משלט ערבי המכונה **משלט-ה'תirs'**. ככל פירושו מערב חולש המשלט המערבי על טוח 50 מטר בלבד. ואלו ממש מתחילה בקעת, חמקסה עצית (ומדרוגה אינה תלולים בויתר) — מהותה שטה מות לבני חמשלים תגופים כלפיה.

3. המשלט **הדרומי**. תפקידו: מניעת כניסה כיתור המושבה מצד דרום-מערב, שליטה על האדי אשר ממערב למשלט המערבי, ריתוק חמשלים הקדומים (הדרומיים) של נוביה. — וכן לריתוק כל התקדמות של האויב אל מחוץ לומדויה, לכיוון פתח המושבה מזורת.

• 11.7.1948

המפניו שלנו המשיכו להטריד את התהבוריה בביביס בגדת גדריב שבקביל תבורה כדי לעורך הסתערות. בשעה 19.30 הותקף שוב למשלט גדרובין ונתן שלוש העמזהות עברו באורה זמני לידי האויב בשעה 21.00 נחדרה התקפה האטייב בוגר בתקפותיו זו נהרגו 3 מאנשינו, ובפגיעה האויבית, שליתה את הסתערותם — גדור שג'ר. בשעה 21.30 פגע פגעה מוגמה פגיעה ישירה בעמדת-הפייקו של גשלט האגטני. 3 מאנשינו נהרגו, וביניהם אחד המפקדים המעלים, פרץ יוזץ.

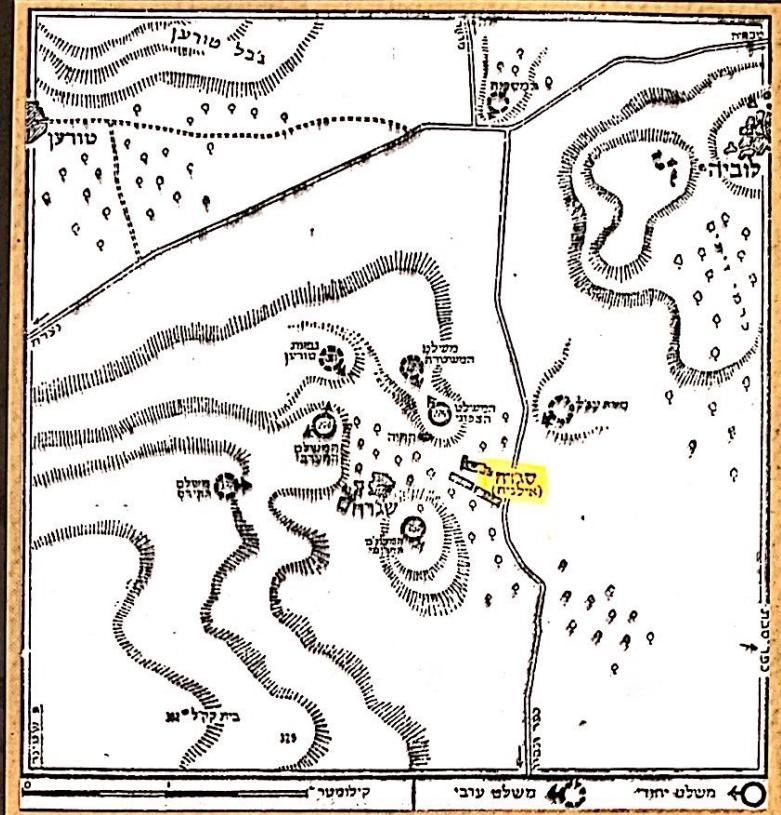
בערב היחיל האויב להטריד את התהבוריה מעופלה לכפר-תבורה, באדי-ס-אר (החזקה את כביש עפולה-כפר-תבורה, דרוםית לה-תבורה), בסמוך מלעיגי.ليلת גינוי חבלנו מוקשים על גבול השטח המת, שלפני המשלט המערבי.

**מהלך
הקרב**

גדור 12

והמג'ד עמוס מוקדי

מפה-גולי

מתקן גזר "ברק"

גזר עמד במערבה קשה זה שמויה ימים, נגד כוחות-אויב גדולים מצידם בשריין ותחתיים. הנכם עומדים מעטים נגד רבים וגורמים לאויב אבדות כבדות. בעמידתכם לא-זאת סיכלתם את תוכניות-אויב לנתק את הגליל ואח עמק-הירדן מתחם חלקי-הארץ. בלחמהתכם האמיצה, אשר ריתה כוחות-אויב גדולים בגורתך, אפשרם כיבושים חשובים בחולקים אחרים של חווית-האזור. המשתתפים במערכת את ברכת —

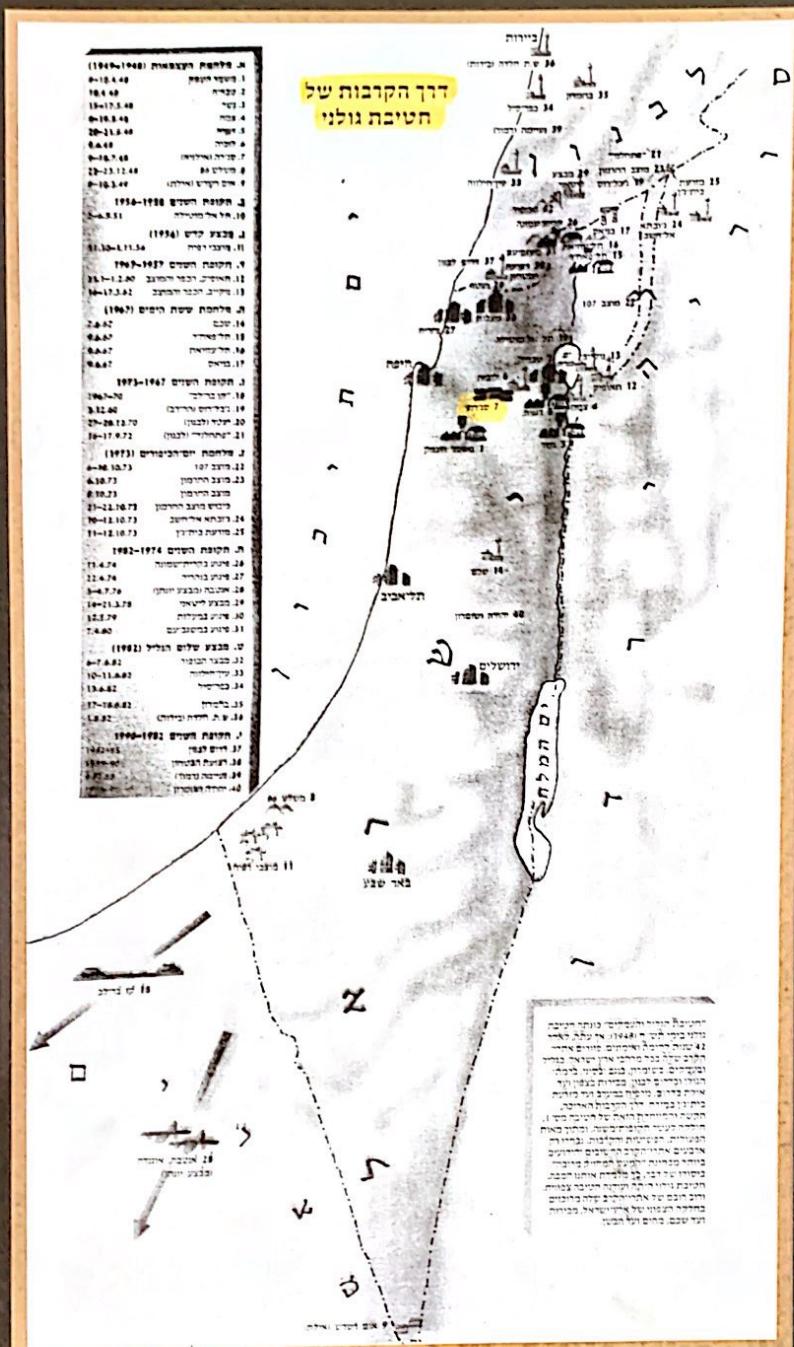
យְשֻׁר פֹּתֶפֶת

ברוח-הקלרב הפעלה בכם, עוז מפוז פאויב בבסיסיה, עד נזחונגן המלא.

(—) נחים ו.
מתקן החטיפן

י. תמוז תש"ח (17 ביולי 1948)

מקום נפילתו של משה ז"ל

Scanned with CamScanner

קווים לדמותו

תולדות חייו של
יעקב משה

בולד בעיר קונגוטוף. פלך טרגייבוּב ברוסיה, בכ"ט כסלו תרע"ט.

בחיותו בן חמש שנים, עלו הוריו ארזה יחד עם ילדיהם. אביו, היהודי בעל ידיות בתחום תורנויות וכן גם אמו - מטוזה יהודית הליטאית ממשפחה סוחרים. צירני פעיל ומוסור בסלונים וקונגווטוף, נתן לילדיו חזוך צירני וטסורת. בבואם ארזה, בשנת 1924, עברו עליהם שנים קשות טלאות דאגה לפרנסת וקיום.

את משה הקטן הכניסו בשנת 1925 לבית הספר "תחכמוני", שם הוא בילה 8 (ספונה) שנים. הוא היה תלמיד טוב וחבר טוב, ועל הכל אהב את הספרת: שחיה וספרת סימוני.

עם סיום לימודיו בביה"ס העממי בשנת 1933, נכנס לגמנסיה "נוירדייה" בה הוא למד עד שנת 1937. היה בעל משמעת ותמיד שמח ועליז. חבריו אהבוו וכבדובו.

כתלי בית הספר וחוג חביביו היו צרים מדי בשבייל לחתת ביטוי חופשי למזרדו ומסירותו לארץ, והוא מצטרף לשירות ההגנה כבר בכתה ה', של הגמנסיה, בהתחלה ב"שירות הקשר" ואחר כך בחדרבה ובתקינדים אחרים. הוא היה מסור וידע להעריך את התועלת שברותו והקדיש ימים ולילות להגנה, המסך פועלתו בהגנה מצאה אותו כחבר פעיל ב"קלוב הצדים". הוא לא דבר על בזבזת פועלותיו ומעשו ב"הגנה", כי משה ידע לשתקוק.

אחרי גמרו את הגמנסיה סרב להפסיק בלימודים. לטרות הפצרת ההורים, אשר לא רצו, כי הוא היהודי מבין שולש ילדיהם יישאר בלבד בגבורה, אולם הוא התעקש ונענה: "לא נורא אם מבין ששתינו אחד לא יהיה אקדמי". בזח התבטה אפיו העממי והצבע. וכך היה באמת. שכונה שחוריו גרים, השכונה העממית בווה-שאנן, לא היה איש קעה-יומם אשר משה לא חס לעזרתו. הוא ידע להתמלח עם כלם ולהבין לרווחם כאח וכברע טוב. הוא גם לא התענגן בסידור קל של חיי הפרטיים; לטרות שיכול היה, מיד עם גמרו את לימודיו להסתדר בפקיד; הוא בחור בעבודה פשוטה, בבניין. והתחל כפועל בניין.

בזמן המלחמה העולמית עבר הרבה הרבה בעבודות הביצורيات, בנקודות שונות בארץ וכן גם מחוץ לה - בסוריה ולהלבנון. הוא התענגן בעבודתו והיה מסור לה, כמו משה מסרגול, היה, להיות מסור למשהו, ולכןו הצעיר בעבודתו והפנה את תשומת לבם של המטוגנים עליו, שהעלודה לתפקיד מנהל עבודה.

עם סיום עבודות הביצורים והחלהת הבניין בארץ, אנו מודאים אותו
בשנת 1944 במתנה כ表达 על המהירים מטעם המטילה. העבודה הזאת לא הינה
כנראה לפי רוחו. "כנראה" - כי משה לא אהב לדבר הרבה. מה ש做过 עליו,
על כל בתוך נפשו פנימה והוא לא שיתף איש בחוריותו, לסתות שרבים שיתפוחו
בחוריותיהם הם.

בשנת 1946 הוא שב אל הווריון ולא שכונתו. הווריון הדקנו ועיפויו,
והוא בא להם לעוזרת. ושוב היה הרוח החיים בשכונה. הוא מפסיק להרחיב
את ידיעותיו בטקסו הבניין. אחרי הפבודה בחנות הוו מזא לו זמן לבקר את
שורי-הערב של העירייה למנהל עבודות בניין. וב-1946 קיבל תעודה של
מנהל מוסמך לעבודות הבניין מטעם עיריית תל-אביב.

למרות היוטו עסוק תמיד מצא זמן גם לקרוא, ולא הפסיק את התענינונות
בספורט. בעיקר ספורט השחיה, שהיה חביב עליו מאוד, הוא היה שחין טוב.
הוא אהב חברותה, הוא חי בחברה! היה מסור לחבריו, וחש לעזרתם בשעת הצורך.
בהומור שלו ידע להקל עליהם את מצוקתם, כי בעל הומור רב היה משה. עליון,
רך מדג וחבר טוב.

בראשית מרץ 1948, עם פרוץ הפלישה נגד העربים, התגייס לאזעקה ומיד
נשלח לטבריה, שם עבר לעין-גב. השתתף בהגנת עין-גב ובקרבות על צמח
והסביבה. אחר כך חזר לטבריה ביחד עם גדורו עבר לכפר תבור. השתתף
בקרבנות עם קאוכג'י בסביבות סג'רה יחד עם פלוגתו "פלוגה מס' 1" בגדר ברק"
(טרגומות ומכוניות יריה בזווית).

דברו על לבו להכנס לביה"ס לקצינים, אולם הוא טאן. פעל בתפקיד
קצין תגפיות ובתקופתו זה נפל בעמדת תגפית ע"י סג'רה ביום ד' תמוז תש"ה
(11.7.48) בשעה 9.30 בערב.

הרבה לקבורה באופן זמני בכפר תבור ושם העבר ע"י אחיו לבית
קברות שבנהלת יצחק ע"י תל-אביב, בשורות החיללים.

פרטים בנווגע לעבודתו וחייו בצבא אפשר יהיה להודיע אצל הקצינים
שלו לפי הכתובת:

אנו לא ידענו שם פרטיהם על כך כי משה תמיד שתק.

מכתבים שנכתבו למשה

لَهُ مَنْزِلٌ فِي الْمَدِينَةِ
وَمَنْ يَرْجُو دُرْجَاتِ الْجَنَّةِ
فَلَهُ مَنْزِلٌ فِي الْمَدِينَةِ
رَبِّ الْجَنَّةِ وَرَبِّ الْمَدِينَةِ
أَنْ يَرْجُو أَنْ يَرْجُو وَمَنْ يَرْجُو
لِلْجَنَّةِ مَنْ يَرْجُو فَلَهُ مَنْ يَرْجُو
لِلْمَدِينَةِ لِلْمَدِينَةِ مَنْ يَرْجُو
لِلْمَدِينَةِ لِلْمَدِينَةِ مَنْ يَرْجُو
لِلْجَنَّةِ مَنْ يَرْجُو فَلَهُ مَنْ يَرْجُو

لَهُ مَنْزِلٌ فِي الْمَدِينَةِ

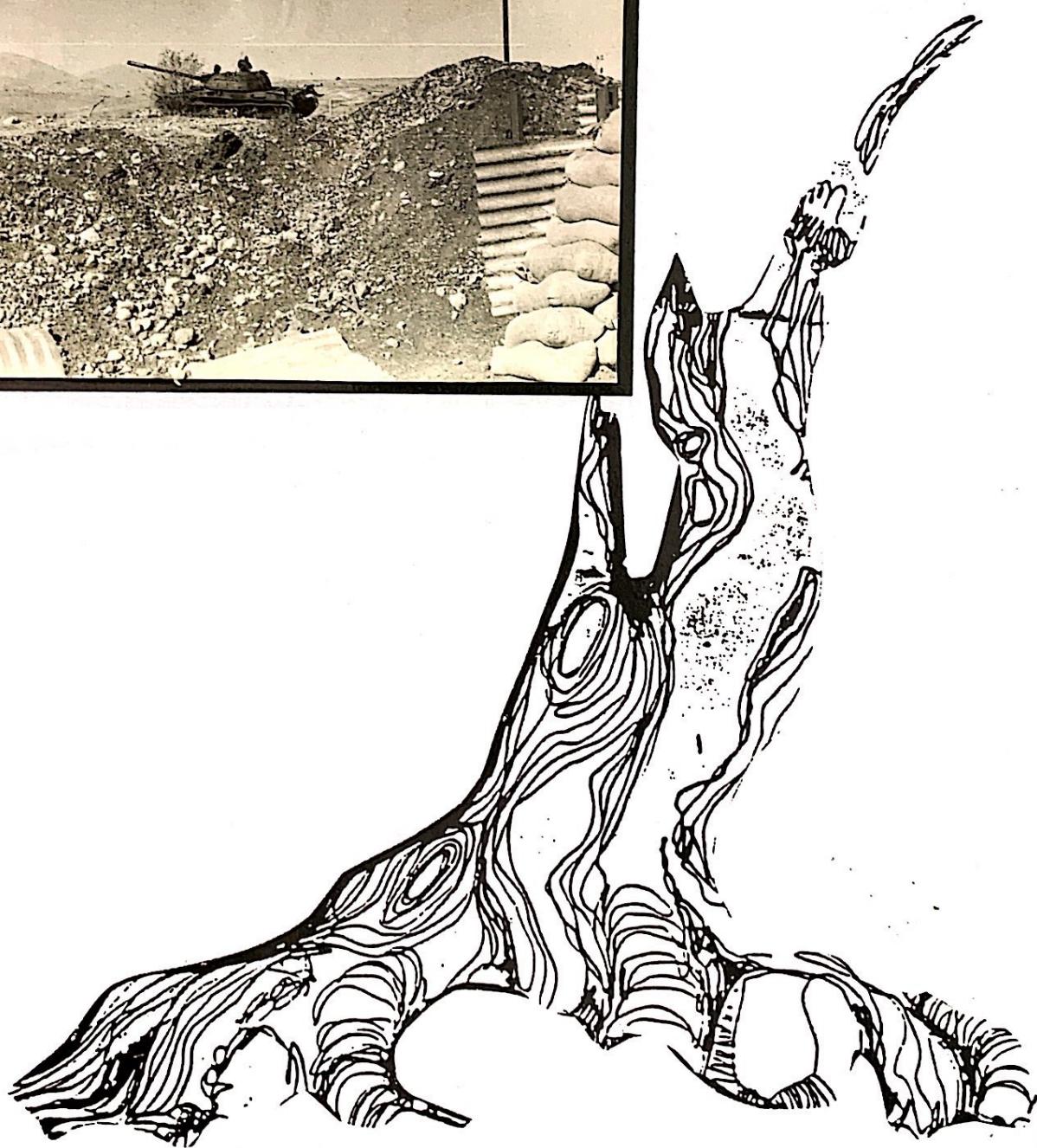
لَهُ مَنْزِلٌ فِي الْمَدِينَةِ

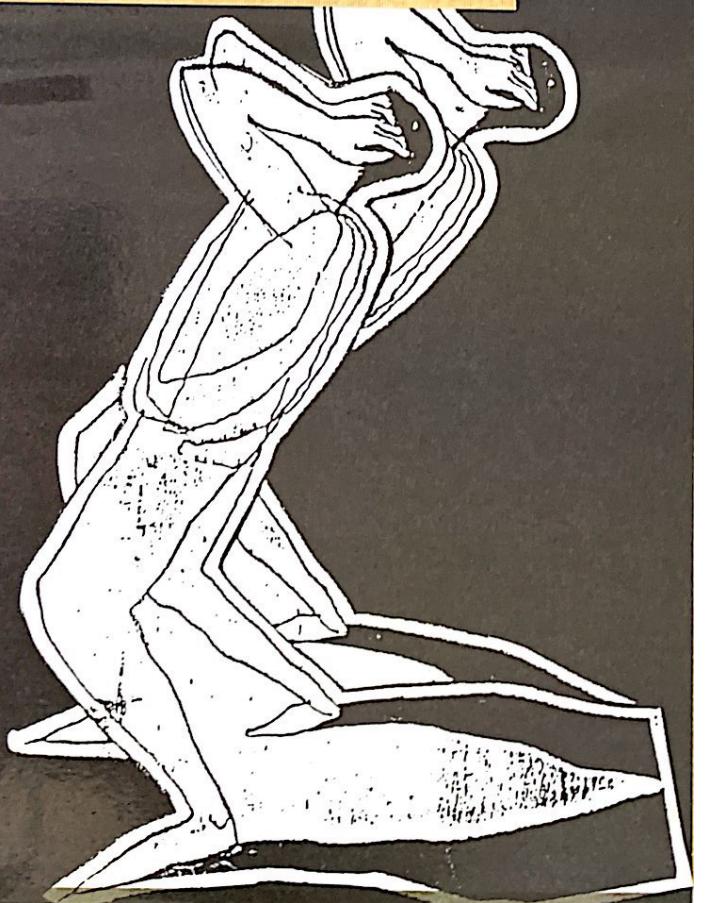
لَهُ مَنْزِلٌ فِي الْمَدِينَةِ

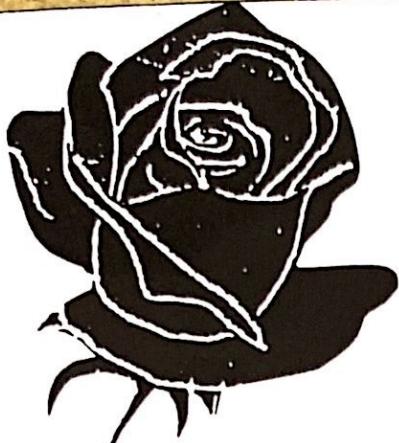
لَهُ مَنْزِلٌ فِي الْمَدِينَةِ رَبِّ الْمَدِينَةِ
وَرَبِّ الْجَنَّةِ، وَلَدُونَ، وَلَدُونَ، وَلَدُونَ
وَلَدُونَ، وَلَدُونَ، وَلَدُونَ، وَلَدُونَ

لَهُ مَنْزِلٌ فِي الْمَدِينَةِ رَبِّ الْمَدِينَةِ

2-7-48

הספרדים

P. 25 J. and 18/03

הנתקן בזאת נושא הדרישה מילויו. מילויו מושג על ידי תרומות
הנקראות *טבות*. טבות אלה מושגות על ידי קניין או שירות
הניתן כ*הילאה* (הילאה היא פעולה שפוגעת בבעלי הערך
הניתן). מילויו מושג על ידי קניין או שירות המושג על ידי
ה*הילאה*.

P 100-110 210

the new city will be the center of the new country

- 11331 1113 . 160) 000,000

Let μ be the mean of the population.

12/7/48 7pm 50° exp

רְגָדֵל / הַמְּגֹדֵל / מִגְּדָל

IN A Jar
Florid. N.
N.D.

44/8/48

מדינת ישראל

הנו מודיעים בצלע עמוק כי
משה יעקביזל

נפל בשעה סובייטי תפקידי ביום
ד' אכזב תשח (11.6.48) בקרב על סג'רה
למושלת ישראל צבא ההגנה לישראל
והאומה העברית ישאו גמיאל את זכר
משה אשר נפל בהאנדרה דמולנד
ובמعرכה על חרותה ועתמאותה.

(11-6-48)
ראש הממשלה

משה יעקב-ינקלביין

הוא נולג ביום ה' תמ"ו תשי"ט (בוגר
סנודן)

נולד בسنة 1919 במשפחה ציונית ותימנית
ברוסיה, ובן ד' עליה ארזה עם הוריה וכן
గבר אח בהרים 'ההיכרני', אשר נד הabi
שיך את ליווריון ביבנשת טורידיה. בה
יותו בימי הראシיה בניגמלה נבר

הזרף לשורות הרננה, שם התבסס בלב

ובונס ובליא הפקודים אהראים, מכאן

התפקידים לתפקידו בדגניה ובורzel גאנז

בצ'לטווים אחרי הגיבנסיה ובורז גאנז

לח' יומ' ים' ובdom נקל בקיטיס ריבים

להסחר בעבודה קבעה ובכורה

פשה היה בדור השני צוע בטליבוני והוח

עם זה חביב צ'לי, גוב בל' אב לץ'

ורו לולא אהוב על החיבור ובכורה, עם

הכרות המדרינה התגניות ביר' לצמא הנה

ליישאל, ונשלחה להגתה עזיבת, בקשר דל'

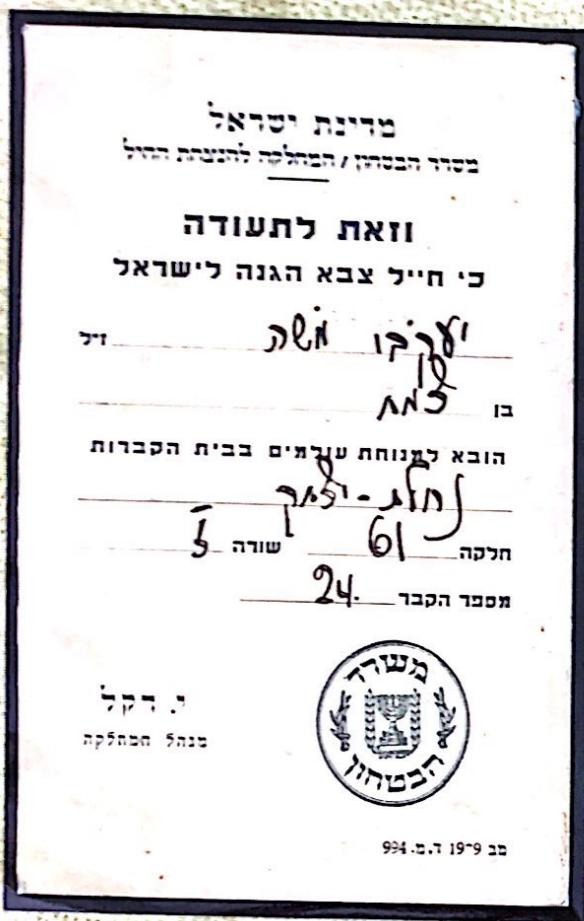
שה חוטפים והועבר יהוד' עם כל העולמה

לכפר תבור, ועם בתנועה סדרה, בעבודה

הגנטה יהוד' עם בפקוד, פצא את מטה ביל'

ה' חנות, ומות משה תשמר ל永远 בלב משפחתו

קרובי ופוקריין.

ה' תשי"ט ד. 7. 9. 1954

אלוהי / לאודך הים

תגיד לי איך לעצור את הדמעות
תגיד לי איפה יש עולם אחר לחיות
תגיד לי למה אין אמרת רק הזיות
אז למה לנשות ולהמשיך עכשו לבכות

לאודך הים
אין גלים, יש עולם
שנשבן לדיסיסים על המוז

תגיד לי איך לעצור את הדמעות
תגיד לי איפה יש עולם אחר לחיות
כשאנשים רצים אל החוטף כמו אל חיים
אני אروع אל תוך האש אם יחזו מכם

תגיד לי איך עם המוזות אתה חי
מסתייד דמעות בכל לילה, תגיד לי עד مت
ה אש שקדחת לא נמצאת שם באמות
וזה שנעלם, האם יחזור אם שכבר מות

